

i 20 kV, dla których ustalona strefa bezpieczeństwa wynosi odpowiednio, 15 m i 8 m od skrajnych przewodów roboczych. Wynika z tego jednoznacznie, że ustalenia planu są wewnątrz sprzeczne, gdyż nie będzie można zrealizować postanowień planu i lokalizować zabudowy na terenach o przeznaczeniu MN.

4) Naruszono art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy oraz §4 pkt 8 rozporządzenia, które zobowiązują do ustalenia szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości poprzez określenie w planie miejscowym parametrów, jakie należy zachować dla działek uzyskiwanych w jego wyniku, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego. Natomiast w §13 pkt 4), w §14 pkt 4), w §15 pkt 3) przedmiotowego planu miejscowego, nie został określony kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego. Zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach II SA/GL 522/09: „W konsekwencji faktu, iż przytoczony powyżej przepis (art. 15 ust. 2 ustawy) stanowi normę o charakterze *ius cogens* organ gminy podejmujący uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może pominąć żadnego z wskazanych wyżej elementów o ile na terenie objętym planem zachodzą okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Rada gminy jest bowiem zobowiązana do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne. Obligatoryjnie winna zatem m.in. określić w planie stanowiące element o charakterze obowiązkowym szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy. Wymogi w tym zakresie precyzuje § 4 pkt 8 cytowanego

wyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w myśl którego ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości gruntów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.”

5) Rada miasta wykroczyła poza ustawową delegację do stanowienia prawa miejscowego poprzez zawarcie w ustaleniach planu przepisów nie wynikających z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiącej w art. 15 o zakresie ustaleń, jakie rada miasta ma prawo zawrzeć w miejscowym planie zagospodarowania terenu, poprzez narzucenie w §9 pkt 5) uchwały nakazu, który brzmi: „wymaga się każdorazowego uzgodnienia inwestycji z przedsiębiorcą posiadającym koncesję na wydobywanie kopaliny oraz spełnienia przez inwestycję warunków ochrony przed wpływami działalności górniczej przy uwzględnieniu aktualnych informacji o kategorii szkód górniczych;”.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności w całości uchwały Rady Miasta Imielin nr IX/47/2011 jest uzasadnione i konieczne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Śląski
Zygmunt Łukaszczyk

3484

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IF/III/0911/31/11 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 10 sierpnia 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność** uchwały Rady Gminy Wręczyca Wielka Nr IX/102/11 z dnia 7 lipca 2011r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części: § 9 ust.2 pkt 1, 2 i 3, § 11 ust. 6 oraz § 15 ust. 4 lit. b.

Uzasadnienie

Rada Gminy Wręczyca Wielka w dniu 7 lipca 2011 r. podjęła uchwałę Nr IX/102/11 w sprawie

zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwanej dalej: ustawą) Wójt Gminy Wręczyca Wielka, pismem z dnia 12.07.2011r. nr OG.0711.5.2011, przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania ich zgodności z przepisami prawnymi.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona

podjęta z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 ustawy, oraz art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675).

W ustaleniach § 9 ust. 2 pkt. 1, 2 i 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy Wręczyca Wielka przekroczyła swoje kompetencje poprzez ustalenie zasad ochrony obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Rada gminy związana jest granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, iż samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 powyższej ustawy. Zgodnie z wyrokiem WSA w Krakowie o sygnaturze II SA/Kr 224/08, treść zapisu w § 9 ust. 2 przedmiotowej uchwały pozostaje w sprzeczności z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności z art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie bowiem z przywołanymi normami w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje: ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy. Zaś w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w sposób enumeratywny wymienia się materię podlegającą regulacji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Powyższe ustalenia wykraczają poza uprawnienia określone w przytoczonych powyżej przepisach, są one regulowane ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162 poz. 1568 z późn. zm.) oraz rozporządzeniem z 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. Nr 150, poz. 1579).

Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. Niedopuszczalne jest więc takie działanie rady gminy, które prowadzi do zamieszczenia w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne organy w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. W § 11 ust. 6 przedmiotowej uchwały został wprowadzony zakaz lokalizacji nowych wolnostojących masztów lub wież telekomunikacyjnych a w § 15 ust. 4 lit. b tejże uchwały ustalono: „*łączność bezprzewodowa w oparciu o istniejące urządzenia, z dopuszczeniem montażu urządzeń telekomunikacyjnych na istniejących obiektach budowlanych (nie dotyczy budynków mieszkalnych, szkół i przedszkoli), pod warunkiem zachowania maksymalnej wysokości obiektów dopuszczonych w ustaleniach szczegółowych*”. Ustalenia te rażąco naruszają wyżej przywołany art. 46 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Śląski
Zygmunt Łukaszczyk

3485

OGŁOSZENIE PREZYDENTA MIASTA KATOWICE

z dnia 22 lipca 2011 r.

w sprawie operatu modernizacji ewidencji budynków i aktualizacji ewidencji gruntów w zakresie użytków gruntowych dla terenów zabudowanych i zurbanizowanych

Na podstawie art. 24 a ust. 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne /Dz.U. 2010 nr 193 poz. 1287 tekst jednolity./ Ogłaszam co następuje:

1) Projekt operatu opisowo – kartograficznego sporządzonego w wyniku zarządzonej modernizacji

ewidencji budynków i aktualizacji ewidencji gruntów w zakresie użytków gruntowych dla terenów zabudowanych i zurbanizowanych na obrębie ewidencyjnym: Dz. Szopienice, Dąbrówka Mała, Roździeń, Mysłowice Las oraz Janów Miasta Katowice, po wyłożeniu w dniach od 14 marca do 1 kwietnia 2011r. , **stał się operatem ewidencji**